

РЕШЕНИЕ

№ 2154

гр. София, 31.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 16.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **67** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК/, вр. чл.61, ал.15 от Закона за здравето.

Образувано е на основание постъпила жалба от Ю. Л. Д. от [населено място] против Предписание №22-854009 от 16.12.2021 г., издадено от Директора на Столична регионална здравна инспекция /СРЗИ/, по силата на което за периода от 16.12.2021 г. до 29.12.2021 г. е поставен под задължителна изолация в домашни условия, на основание чл.61, ал.5 от Закона за здравето и Заповед №РД-01-610/22.10.2020 г. на Министъра на здравеопазването. Жалбоподателят твърди, че при издаване на предписанието не е спазена установената от закона форма, допуснати са съществени нарушения на административнопроизводствените правила, нарушени са относимите материалноправни разпоредби и не е съобразена целта на закона – отменителни основания по чл.146, т.2,3,4 и 5 АПК. Излага доводи, че посочената разпоредба на чл.61, ал.5 ЗЗдр в Предписанието, която представлява правно основание за издаването му, е отменена и не може да представлява основание за издаване на акта. Предвид това се иска актът да бъде отменен. Заявена е и претенция за присъждане на направените в процеса разноски.

Ответникът – Директора на СРЗИ, в придружителното писмо, с което е изпратена жалбата и административната преписка е изразил подробно становище за неоснователност на жалбата.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от

образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

От приложените в административната преписка данни от Националната информационна система за борба с COVID-19 се установява, че на лицето Ю. Л. Д. на 16.12.2021 г в УМБАЛСМ „Н.И. Пирогов“ е взета проба „Бърз тест за антигени“, резултатът от която е бил положителен. Данните за изследването са добавени в системата от лаборант Д-р С. Т. от УМБАЛСМ [фирма] на 17.12.2021 г. Второ изследване “RT-PCR” е направено на 18.12.2021 г., като резултатът от него също е бил положителен.

Издадено е Предписание за изолация в домашни условия №22-854009 от 16.12.2021 г. от Директора на СРЗИ д-р Д. П. с което на Ю. Л. Д. е предписана изолация за периода 16.12.2021 г. – 29.12.2021 г., на основание чл. 61, ал. 5 от Закона за здравето и Заповед №РД-01-610/22.10.2020 г. на Министъра на здравеопазването. Същото е връчено на жалбоподателя на 22.12.2021 г. Жалбата е подадена на 29.12.2021 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на съдебно оспорване акт и в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК. Разгледана по същество, същата е и ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

С решение на Министерски съвет №826 от 25.11.2021 г. е удължен срока на обявената извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, свързана с епидемичното разпространение на COVID-19 и съществуващата непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите, считано от 1 декември 2021 г. до 31 март 2022 г.

Със Заповед №РД-01-610 от 22.10.2020 г., доп. Заповед №РД-01-177 от 22.03.2021 г. Министъра на здравеопазването, във връзка с обявената извънредна противоепидемична обстановка и в изпълнение на чл.61, ал.7 ЗЗдр по предложение на Главния държавен здравен инспектор е определил срока на задължителната изолация по ал.1 или ал.3 и на задължителната карантина по ал.2 или ал.3 в съответствие с епидемичния риск от разпространението на съответната заразна болест по ал.1 или ал.3. В т.2 от Заповедта е определена задължителна изолация и/или лечение в домашни условия за период от 14 дни, от датата на потвърдителното лабораторно изследване за следните потвърдени случаи на COVID-19 а) заразноносител (асимптомни лица); б) лица с леки клинични оплаквания (телесна температура $\geq 38.0^{\circ}\text{C}$, кашлица, загуба на обонянието, нарушение или загуба на вкуса, неразположение, хрема, възпалено гърло, стомашно-чревни симптоми като гадене, повръщане и/или диария, без промени в психичния статус (т.е. объркване или летаргия) и без придружаващи хронични заболявания и/или имунокомпрометиращи състояния; в) лица по т. 1, които писмено и изрично са заявили отказ от болнично лечение. Задължителната изолация и/или лечение в домашни условия на лице по т. 2 се

извършва с предписание по образец съгласно Приложение № 2 на директора на съответната регионална здравна инспекция по предложение на лекуващия лекар въз основа на извършена оценка на съществуващия епидемичен риск. В т.10 е посочено, че в периода на задължителна изолация в домашни условия лицата са длъжни да не напускат домовете си или мястото, в което са посочили, че ще пребивават за посочения в предписанието срок и да спазват инструкциите, посочени в Приложение №3.

В тази връзка оспореният акт е издаден от компетентен административен орган – Директора на Столична РЗИ, и в кръга на нормативно установените му правомощия. Съгласно чл.63, ал.11 ЗЗдр. заповедите, с които се въвеждат временни противоепидемични мерки са общи административни актове, които се издават по реда на чл.73 АПК. Публикуват се на интернет страницата на Министерството на здравеопазването, съответно на интернет страницата на регионалната здравна инспекция и подлежат на предварително изпълнение.

По делото не е спорно, че със Заповед №РД-01-724/22.12.2020 г. издадена от Министъра на здравеопазването, изменена със Заповед №РД-01-23/15.01.2021 г., Заповед №РД-01-91/11.02.2021г., Заповед №РД-01-149/10.03.2021г., Заповед №РД-01-166/12.03.2021 г., Заповед №РД-195/ 30.03.2021г., Заповед №РД-01-232/13.04.2021 г., Заповед №РД-01-387/31.05.2021 г., Заповед №РД-01-497/15.06.2021г., Заповед №РД-01-519/22.06.2021г., Заповед №РД-01-774/16.09.2021г., Заповед №РД-01-952/19.11.2021 г. и Заповед №РД-01-992/03.12.2021 г., бързите антигенни тестове се добавят като лабораторен критерий в дефиницията за случай на COVID-19. Същата, действаща към момента на издаването на процесното предписание, определя реда за регистрация, съобщаване и отчет на COVID-19. Въведената в експлоатация със Заповедта Национална информационна система за борба с COVID-19 осигурява централизирано управление и съхранение на информация за всички потвърдени случаи на COVID-19 и карантинирани лица и предоставя информационна платформа на всички компетентни институции. Един от модулите на Националната информационна система е регистърът на лицата, поставени под карантина и на потвърдените случаи на COVID-19, поставени в изолация в лечебно заведение, изпълняващо болнична помощ или в домашни условия /т.9, б. „в“ от Заповедта/. В случая в установената процедура, отразена в гореописаната заповед, за лицето Ю. Д. са добавени данни в Националната информационна система за пробонабиране на 16.12.2021 г. за изследване „Бърз тест за антигени“ и резултат „Положителен“.

При издаване на оспорения акт формално е спазена изискуемата писмена форма, като процесното предписание е издадено съгласно образец Приложение №2. Същото обаче не съдържа всички изискуемо реквизити. В тази връзка основателен е доводът на оспорващия, че посочената като основание за издаването му правна норма на чл.61, ал.5 ЗЗдр. е била отменена към датата на издаването му. Според настоящия съдебен състав обаче само това не представлява достатъчно основание за отмяна, тъй като като отделно основание за издаване на предписанието е посочена и Заповед №РД-610/22.10.2020 г., в която подробно е разписана процедурата и условията за издаване на Предписание за изолация. Същата не е отменена към момента на издаване на процесното предписание и действа в редакцията си от Заповед №РД-01-177/22.03.2021 г. В текста на т.4 е описан и начина на поставяне в изолация и/или лечение в домашни условия на лице по т.2 - с предписание по образец съгласно

Приложение №2 на директора на съответната регионална здравна инспекция по предложение на лекуващия лекар въз основа на извършена оценка на съществуващия епидемичен риск. Предвид изложеното допуснатото нарушение не е от категорията на съществените, обуславящи отмяна на акта само на това основание.

Предписанието обаче не съдържа други изискуеми реквизити. В същото липсват данни за проведено изследване, като полетата „име, длъжност, УИН на лекаря, насочил лицето за хоспитализация/ описание на причината за поставяне под изолация“ са оставени празни. Нещо повече, никъде не е посочено че се касае за лабораторно изследване за наличие на COVID-19, не е посочена нито дата, място, начин на изследването, кой го е провел и т.н. В случая не става ясно каква е волята на административния орган, във връзка с какво заболяване е предприета процесната ПАМ, респективно дали попада в някоя от категориите лица на чл.61, ал.1 ЗЗдр., които подлежат на задължителна изолация. Недопустимо е съдът да предполага какви са били действителните мотиви на административния орган за издаване на акта, като посредством събраните доказателства да извежда неговата истинска воля.

Липсата на изложени фактически основания на издаденото предписание представлява съществено нарушение във формата на акта и е самостоятелно основание за неговата отмяна. Чрез излагането на мотиви се предоставя възможност на адресата на акта да научи какви са фактическите основания за издаването му и дават възможност на съда да извърши проверка за неговата законосъобразност. Липсата на мотиви винаги е предпоставка за отмяна на акта, съгласно Тълкувателно решение №4/2004 г. на Върховния административен съд.

Задължителната изолация и/или лечение в домашни условия на лице се извършва с предписание по образец съгласно Приложение № 2 на директора на съответната регионална здравна инспекция по предложение на лекуващия лекар въз основа на извършена оценка на съществуващия епидемичен риск. В административната преписка липсват както предложение на лекуващия лекар, така и извършена оценка на съществуващия епидемичен риск. Положителният резултат от COVID-19 изследване не представлява диагноза, въпреки наличието на данни в Националната информационна система за проведено изследване, а следва да бъде тълкуван от лекуващия лекар, както е описано и в т.4 от Заповед №РД-610/22.10.2020 г. От ответника не са ангажирани писмени доказателства извън представения резултат от изследване и извадката от Националната информационна система за борба с COVID-19, като единствено основание за поставянето под изолация на Ю. Д. административният орган твърди, че е послужило наличието на данни за положителен тест в Националната информационна система. Като е издал предписанието Същото не може да бъде прието от съда за валидно обстоятелство, което да послужи за издаването на Предписанието по няколко съображения. В предписанието без предложение на лекуващия лекар и без извършена оценка на съществуващия епидемичен риск директора на СРЗИ е допуснал и нарушение на материалния закон.

По изложените съображения жалбата се явява основателна, при което оспореният административен акт следва да бъде отменен.

С оглед изхода на делото на основание чл.143, ал.1 АПК своевременно направеното искане за присъждане на разноски е основателно. От доказателствата по делото се установява, че оспорваният е внесъл държавна такса от 10 лева, която сума му се дължи като разноски. По отношение на адвокатското възнаграждение, претендирано от процесуалния му представител, видно от представения договор за правна защита и

съдействие на лист 47 от делото възнаграждение е договорено при условията на чл.38, ал.1, т.3 ЗА, доколкото доверителят е юрист, за което са представени доказателства. Тази разпоредба регламентира безплатна правна помощ на роднини, близки или друг юрист. Алинея 2 на същия текст предвижда, че ако насрещната страна е осъдена на разноски, както е в случая, то адвокатът има право на възнаграждение, определено от съда в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл.36, ал.1 ЗА, т.е в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В случая видно от приложения договор за правна защита и съдействие и пълномощно адв. П. В. е упълномощена в дена на насроченото открито съдебно заседание – 16.03.2022 г. да представлява оспорващия по настоящото дело. Адвокат В. не се е явила, като е представил молба за ход на делото с искане жалбата да бъде уважена. Настоящото дело е административно без определен материален интерес и не попада в случаите, изброени в чл.8, ал.2 от Наредбата. За процесуално представителство, защита и съдействие по такъв вид дела ал.3 на чл.8 предвижда адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева. Доколкото обаче в случая не е осъществено процесуално представителство предвид посоченото по-горе, съдът счита, че на адв. П. В. от САК на основание §1 от ДР на Наредбата следва да бъде определено възнаграждение съобразно предвиденото в чл.9, ал.1, вр. чл.8, ал.3 от Наредбата, а именно в размер на s от 500 лв., т.е. 375 лева. Тази сума ЮЛ, чийто орган е издал оспорения акт, а именно Столична РЗИ, следва да бъде осъден да му заплати.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд - София-град, II отделение, 52 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Предписание №22-854009 от 16.12.2021 г., издадено от Директора на Столична регионална здравна инспекция, по силата на което за периода от 16.12.2021 г. до 29.12.2021 г. Ю. Л. Д. е поставен под задължителна изолация в домашни условия, на основание чл.61, ал.5 от Закона за здравето и Заповед №РД-01-610/22.10.2020 г. на Министъра на здравеопазването.

ОСЪЖДА Столична регионална здравна инспекция с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Ю. Л. Д. ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [улица], ет. 2, ап. 6 сумата от 10 / десет/ лева, представляваща деловодни разноски.

ОСЪЖДА Столична регионална здравна инспекция с адрес: [населено място], [улица] да заплати на адвокат П. А. В. от САК сумата от 375 /триста седемдесет и пет/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 16.03.2022 г. по настоящото административно дело №67/2022 г. по описа на АдмС - С.-град с оспорващия Ю. Л. Д..

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 от АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: